

Man gik da til de øvrige til ministre stillede spørgsmål.

Af *Vivike* til ministeren for Grønland:

„Hvad agter ministeren at foretage sig med udvalget for samfundsforskning i Grønland?“

Vivike: Samfundsforskning er et gode. I et samfund under hurtig udvikling er det en nødvendighed, og derfor har vi et institut for samfundsforskning i Danmark. Jo hastigere samfundsudviklingen foregår, jo mere påkrævet er denne forskning. Det grønlandske samfund er inde i en langt hurtigere udvikling end det øvrige Danmark. Det var derfor godt, at der i 1958 blev nedsat et udvalg for samfundsforskning i Grønland. Udvalgets arbejde fortæller os meget om, hvilken indflydelse en så voldsom udvikling som den grønlandske har på mennesker og forholdet mellem mennesker, og det har sat os i stand til at foregribe og forhindre foreteelser, som vil være til skade for udviklingen i Grønland og dermed til skade såvel for Grønland som for det øvrige Danmark.

De penge, der bruges til forskning, er givet godt ud. De vil komme mangefold igen, fordi det i det lange løb vil blive langt dyrere at undlade denne forskning. Endelig vil vi ved hjælp af forskningen kunne forhindre mange menneskelige tragedier. Det er derfor såre beklageligt, at man har standset bevillingerne til samfundsforskning i Grønland. Den er fortsat meget påkrævet, hvilket da også det grønlandske landsråd påpeger i et par udtalelser fra september 1963, som jeg med den højtærede formands tilladelse gerne vil have lov til at citere noget af. I landsrådets udtalelse af 18. september 1963 står der:

„Under møde med Grønlands landsråd har docent, dr. jur. Verner Goldschmidt aflagt beretning om de undersøgelser, udvalget for samfundsforskning i Grønland har gennemført, siden arbejdet begyndte i 1958.

Landsrådet har med stor interesse modtaget udvalgets rapporter og finder, at der gennem de samfundsvidenskabelige undersøgelser er blevet tilvejebragt et værdifuldt grundlag for bedømmelsen af

reformernes virkninger i det vestgrønlandske samfund og af en række vigtige problemer i forbindelse med udviklingen i Vestgrønland.

Landsrådet anser det for vigtigt, at undersøgelserne videreføres, og at særlig Øst- og Nordgrønlands udviklingsproblemer, kredsdommerordningen samt børns og unges tilpasningsproblemer bliver gjort til genstand for udvalgets undersøgelser. Landsrådet tillægger det endvidere betydning, at man fortsat følger udviklingen inden for kriminallovens område.

Landsrådet er af den opfattelse, at samfundsforskningen bør indgå i planlægningen af Grønlands udvikling.“
Den 19. september udtaler landsrådet:

„Landsrådet har på ny drøftet kriminaliteten i Grønland og foranstaltningerne herimod.

Der er enighed i landsrådet om, at man ikke for tiden vil stille forslag om ændringer i kriminalloven, og at man fortsat gennem samfundsvidenskabelige undersøgelser bør have lovens foranstaltninger og disses virkninger under observation med henblik på eventuel senere revision.“

Disse udtalelser i landsrådet er blevet enstemmigt vedtaget. Udvalget for samfundsordning i Grønland er ikke ophævet; det kan blot ikke arbejde, da det er helt uden økonomiske midler. Under finanslovdebatten sidste år stillede den højtærede minister for Grønland i udsigt, at han ville forsøge at skaffe penge til en fortsat forskning. Så vidt jeg ved, er der ingenting sket, og det er derfor, jeg stiller spørgsmålet: hvad agter ministeren at foretage sig med udvalget for samfundsforskning i Grønland?

Ministeren for Grønland (Mikael Gam): Da udvalget for samfundsforskning i 1955 blev nedsat, anførtes i kommissoriet bl. a., at statsministeren har

„besluttet at nedsætte et alsidigt sammensat udvalg, hvis opgave det skal være at planlægge og lede på videnskabelig basis de undersøgelser, der skønnes fornødne for at sikre lovgivningsmagten og administrationen et solidt grundlag for det videre arbejde til fremme af en rolig og harmonisk kulturel udvikling i Grønland fra gammelt til nyt.“